

I

MOTU PROPRIO (*)

DE DISCIPLINA MATRIMONII APUD ORIENTALES (**)

PIUS PP. XII

Crebrae a'atae sunt Nobis, praesertim postremis h'sce annis, tum a Legatis Nostreis tum a sacrorum Antistitibus Orientalis Ecclesiae supplicationes, per quas rogabamur, ut, instantibus votis annuentes, dum codificatio legum Ecclesiae Orientalis haud multum abest, ut absolvatur, eandem legum singularia quaedam capita, magni quidem momenti, nulla interposita mora promulgaremus, ut gravibus et perniciosis rerum adiunctis, in quibus nonnullae Christi ovilis partes orientali ritu utentes versarentur, efficaci praesidio obviam iremus.

Nos igitur, attente et cogitate omnibus in Domino perpensis, motu proprio, certa scientia ac de Apostolicae plenitudine potestatis statuimus ac decrevimus eos canones iam nunc publicare, qui ad sacramenti matrimonii disciplinam spectant.

Iam initio, cum ad Codicem conficiendum prima conferrentur studia, Petrus S. R. E. Presbyter Cardinalis Gasparri, Consilii Praeses Codici canonico Orientalis Ecclesiae praeparando, ob oculos habitis facilitate et frequentia necessitudinum, quas orbis terrarum populi et nationes ob rostrae aetatis expeditissimum commeatum inter se nectunt, litteris die xv mensis septembris anno MCMXXX datis, sacros Orientalis Ecclesiae Pastores consulebat, ab iisdem petens an in explationem optatorum multis e locis Apostolicae Sedi explicatorum expedire videretur, ut, quoad fieri posset, ecclesiastica disciplina ad matrimonialia impedimenta et ad formam ineundi nuptialis foederis pertinens unius tenoris redderetur; idque poscebatur, quia ob memoratam eundi et remeandi facilitatem crebriores habebantur inter homines mixti ritus nuptiae necnon eo proposi-

(*) Como suponemos que a los lectores de REVISTA ESPAÑOLA DE DERECHO CANÓNICO les interesará conocer y tener a mano el texto íntegro del derecho matrimonial codificado para la Iglesia oriental, lo insertamos en estas páginas. El puede, además, ser una apreciable norma para interpretar algunos cánones no tan claros de nuestro Código de la Iglesia latina.

(**) 22 febr. 1949; AAS, 41 (1949), p. 89.